

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	IV Ka 834/21	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
wyrok łączny Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19.10.2021 roku wydany w sprawie II K 100/21			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			

# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów		

	<p>prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
1.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	F. N. (1)	F. N. (1), poza wyrokami opisanymi w punktach I-VI części wstępnej wyroku sygn. II K 100/21 został ponadto skazany następującymi prawomocnymi wyrokami: a). wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 7 lipca 2021r. sygn. IV Ka 359/21, zmieniającym wyrok łączny Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 8 marca 2021r. sygn. II K 510/20, na karę łączną 8 (ośmiu) lat pozbawienia	odpis wyroku sygn. II K 510/20, karta karna, akta sprawy sygn. II K 510/20;	k.21-23 k.12-13

wolności, która nie została wykonana, obejmującym kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach:

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 15 listopada 2019 roku, w sprawie sygn. akt II K 483/19 za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk popełnione w dniu 05 lipca 2019 roku, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, gdzie kara pozbawienia wolności była wykonywana od 11 grudnia 2019 roku godz. 03:00 do 20 kwietnia 2020 roku, godz. 03:00;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 20 listopada 2019 roku, w sprawie sygn. akt II K 426/19 za przestępstwo z art. 288 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk i art. 57a § 1 kk i art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 27 kwietnia 2019 roku, na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, gdzie na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności zaliczono skazanemu okres

zatrzymania w sprawie od 27 kwietnia 2019 roku godz. 23:30 do 28 kwietnia 2019 roku, godz. 17:35;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 stycznia 2020 roku, w sprawie sygn. akt II K 600/19, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 31 maja 2019 roku, na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 stycznia 2020 roku, w sprawie sygn. akt II K 578/19, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnione w dniu 07 września 2019 roku, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 29 stycznia 2020 roku, w sprawie sygn. akt VII K 679/19, za przestępstwo z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 12 § 1 kk w zw. z art.

64 § 1 kk, popełnione w okresie od 25 lipca 2019 roku do 26 lipca 2019 roku, na karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

- gdzie kary pozbawienia wolności orzeczone w sprawach: II K 483/19, II K 426/19, II K 600/19, II K 578/19 oraz VII K 679/19 zostały objęte uprzednio wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 5 maja 2020r. sygn. VII K 1/20,

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 10 czerwca 2020 roku, w sprawie sygn. akt VII K 765/19, za przestępstwo z art. 281 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 17 kwietnia 2019r., na karę 3 lat pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 19 czerwca 2020 roku, w sprawie sygn. akt II K 77/20, którym orzeczono

karę łączną 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, obejmującą kary jednostkowe orzeczone za: ciąg przestępstw z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk, popełnionych w okresie od 21 sierpnia 2019r. do 28 listopada 2019r, na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 10 września 2019r, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 28 sierpnia 2019r, na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz za przestępstwo z art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 listopada 2019r. na karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności,

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 16 października 2020 roku, w

sprawie sygn. akt II K 237/20, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. popełnione w dniu 29 września 2019r. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności;

- Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 28 stycznia 2021 roku, w sprawie sygn. akt II K 603/20, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k. w zw. z art. 12 § 2 k.k., popełnione w okresie od 15 lipca 2019r. do 26 października 2019r., na karę 1 roku pozbawienia wolności,

- a ponadto:

b). Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 01 lutego 2017 roku, w sprawie sygn. akt VII K 776/16 za przestępstwa: z art. 280 § 1 kk, popełnione w dniu 13 września 2016 roku, na karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności oraz z art. 281 kk, popełnione w dniu 13 września 2016 roku, na

karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności, za które orzeczono karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, która została wykonana;

c) Sądu Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 23 listopada 2017 roku, w sprawie sygn. akt VII K 161/17, za przestępstwo z art. 158 § 1 kk, popełnione w dniu 16 lutego 2017 roku, na karę grzywny w ilości 70 (siedemdziesiąt) stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości jednej stawki na kwotę 20 (dwadzieścia) złotych, która została wykonana;

d) Sądu Rejonowego w Bełchatowie z dnia 11 marca 2020r. w sprawie sygn. akt II K 40/20, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k., popełnione w dniu 01.10.2019r., na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny; gdzie kara pozbawienia wolności została wykonana.

		Na poczet kary łącznej orzeczonej zmienionym wyrokiem II K 510/20 skazanemu F. N. (1) zaliczono okresy: od 17.04.2019r. godz. 23:30 do 28.04.2019r. godz. 17:35, od 01.08.2019r. godz. 17:40 do 02.08.2019r. godz. 15:50, od 28.11.2019r. godz. 03:00 do 20.04.2020r. godz. 03:00 oraz od 17.10.2020r. godz. 03.00 do 13.11.2020r. godz. 03:00.		
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
1.	- odpis wyroku sygn. II K 510/20, karta	- pozostałe skazania F. N. (1), poza sześcioma wyrokami		

	<p>karna, akta sprawy sygn. II K 510/20;</p>	<p>wymienionymi w części wstępnej zaskarżonego wyroku II K 100/21 nie budzą wątpliwości; zapisy widniejące w karcie karnej pokrywają się z treścią odpisów wyroków, jakie zapadły w pozostałych sprawach, z załączonych akt wynikają także jednoznacznie informacje, co do wykonania w całości kar pozbawienia wolności orzeczonych w sprawach: VII K 776/16, II K 40/20 oraz fakt aktualnego wykonywania przez F. N. (1) kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 510/20 – który został zmieniony wyrokiem Sądu Okręgowego w sprawie IV Ka 359/21 (a gdzie orzeczono prawomocnie karę łączną 8 lat pozbawienia wolności), z okresami zaliczonymi na jej poczet;</p>	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów</p>			

(dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	1. zawarty w apelacji skazanego i obrońcy zarzut rażącej niewspółmierności orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności , wynikającej z odstąpienia od jej wymierzenia przy zastosowaniu zasady pełnej absorpcji; co w ocenie obrońcy wynikało z niewłaściwej oceny zebranego materiału dowodowego, dokonanej z obrazą art. 7 kpk poprzez nieuwzględnienie z należytym stopniu okoliczności przemawiających na korzyść skazanego tj. opinii o skazanym, ścisłego	# zasadny # częściowo zasadne # niezasadny		

	<p>związku czasowego i przedmiotowego pomiędzy czynami, sytuacji osobistej i rodzinnej skazanego i jego stosunku do popełnionych przestępstw;</p> <p>2. zawarty w apelacji skazanego zarzut obrazy prawa materialnego tj. 85 § 1 i 4 kk, poprzez zaniechanie połączenia wyrokiem łącznym kary łącznej pozbawienia wolności wynikającej ze sprawy II K 510/20 z karą orzeczoną w sprawie II K 100/21;</p>			
<p>Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Odnoszenie się do opisanego w punkcie 1 zarzutu jest o tyle atypowe, że wskutek uwzględnienia apelacji samego skazanego, w której wnioskował on o połączenie węzłem kary łącznej zarówno kary łącznej pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie II K 100/21, jak i II K 510/20, sąd odwoławczy wymierzył</p>				

skazanemu jedną tylko karę łączną pozbawienia wolności, dodatkowo przy objęciu nią również kary łącznej pozbawienia wolności, której sąd I instancji w sprawie II K 100/21 w ogóle nie brał pod rozwagę, ale która - jako niewykonana kara łączna pozbawienia wolności - także winna zostać objęta wyrokiem łącznym, a o co wnosił sam F. N. (1) (a co winno ewentualnie zostać także uwzględnione z urzędu).

Ad. 1.

Rozpoznając skargi apelacyjne w takim układzie procesowym, przywoływane w nich na korzyść skazanego okoliczności przy wymiarze kary łącznej orzeczonej przez sąd odwoławczy zostały uwzględnione. Tym niemniej podkreślić należy, iż skarżący eksponując je i łącząc z zarzutem rażącej niewspółmierności, przeceniali ich znaczenie oraz pomijali istnienie i charakter tych o

wymowie
przeciwnej. Poprawę
w zachowaniu
skazanego podczas
pobytu w zakładzie
karnym (co
potwierdza opinia
o skazanym) oraz
składane obecnie
deklaracje zmiany
trybu życia po
opuszczeniu tej
placówki, chęć
uczestniczenia w
wychowaniu córki i
krytyczny stosunek
do popełnianych
przestępstw uznać
należy tylko za
jedne spośród wielu
okoliczności
rzutujących na
wymiar kary łącznej,
o jakich mowa
w art. 85a
kk. W kontekście
osiągnięcia celów
zapobiegawczych i
wychowawczych,
które kara ma
osiągnąć w stosunku
do skazanego, a
także potrzeb w
zakresie
kształtowania
świadomości
prawnej
społeczeństwa,
uwzględnić na
niekorzyść
skazanego należało,
iż zaskarżony wyrok
łączny jest pochodną
popelnienia całego
szeregu bardzo wielu
przestępstw o dużym
ciężarze
gatunkowym,
realizowanych na
przeźreni

wieloletniego okresu czasu.

Uwzględniając powyższe uprawnionym jest wniosek, iż mimo obecnej poprawy, na swój sposób wymuszonej izolacją penitencjarną w związku z osadzeniem w zakładzie karnym, skazany jest osobą, wobec której zarówno względy zapobiegawcze, jak i wychowawcze przemawiają za wymierzeniem kary łącznej zasadniczo surowszej, aniżeli postulowane przez skarżących.

Obrońca wnioskuje o orzeczenie kary łącznej na zasadzie pełnej absorpcji. Tymczasem sąd odwoławczy zważył, iż zasada ta jest zarezerwowana jedynie do wypadków szczególnych, gdzie nagromadzenie okoliczności łagodzących po stronie sprawcy, a głównie związek podmiotowo-przedmiotowy pomiędzy popełnianymi czynami każe wysnuć wniosek, iż w przypadku orzekania o

wszystkich
skazaniach w
jednym wyroku
jednostkowym, po
taką właśnie karę na
zasadzie absorpcji
należałoby sięgnąć.
W przedmiotowej
sprawie nie
występują żadne
okoliczności o
wyjątkowym
charakterze,
popelniane
przestępstwa
uderzały w różne
dobra chronione
(zdrowie i życie,
mienie), a ilość
skazań i ich
rozpiętość w czasie
także sprzeciwia się
połączeniu wyroków
na zasadzie
wnioskowanej przez
obrońcę.

Ad. 2.

Sam F. N.
(1) wnioskował o
połączenie w
przedmiotowej
sprawie węzłem
kary łącznej także
kary orzeczonej
wyrokiem sygn.
II K 510/20.
W piśmie, jakie
skazany skierował
do sądu w dniu
11 stycznia 2022r.
(data wpływu do
SO w/m) skazany
zawioskował tu o
wymierzenie sobie
kary łącznej w
rozmiarze 10 lat,
a więc w oparciu
o zasadę mieszaną,

aczkolwiek finalnie bardziej korzystną, aniżeli ostatecznie zastosowana.

Sąd odwoławczy zważył, iż po pierwsze: wobec skazanego należało zastosować Kodeks karny obowiązujący w chwili popełniania czynów tj. w oparciu o art. 4 § 1 kk należało zastosować zasady dotyczące wymiaru kary łącznej obowiązujące w dniu 23 czerwca 2020r., pozwalające na połączenie wszystkich niewykonanych kar pozbawienia wolności, gdzie dolna granica tej kary równała się najwyższej z kar minimalnych. Po tej dacie bowiem ustawodawca początkowo podniósł dolną granicę możliwej kary łącznej (co było już zmianą niekorzystną dla skazanego), a następnie całkowicie zmienił zasady orzekania kary łącznej uzależniając tą instytucję od uprzedniego istnienia tzw. ciągu przestępstw. Błędnie więc sąd meriti nie procedował w oparciu o art. 4 § 1

kk i nie uwzględnił wszystkich skazań, w których orzeczono kary tego samego rodzaju, których F. N. (1) jeszcze nie wykonał w całości – o czym szerzej w punkcie 4.1.

Choć także apelacja skazanego nie zawierała wprost wskazania zarzutu obrazy przepisów prawa materialnego - to tak należało zinterpretować ten środek odwoławczy, skoro F. N. (1) wprost podniósł zarzut braku połączenia przedmiotowym wyrokiem łącznym także kary orzeczonej w sprawie II K 510/20, a to było możliwe jedynie po sięgnięciu do art. 85 § 1 i 4 kk w zw. z art. 4 § 1 kk - w brzmieniu obowiązującym na datę 23.06.2020r. - jako najkorzystniejszym dla sprawcy.

Niezależne także od wniesienia apelacji przez samego skazanego, nawet jej ewentualny brak, wymuszały na sądzie odwoławczym sięgnięcie z urzędu po tenże przepis (a w efekcie po karę łączną orzeczoną

w sprawie II K 510/20).

Sąd odwoławczy
zważył, iż wyrokiem
Sądu Okręgowego w
Piotrkowie
Trybunalskim z dnia
7 lipca 2021r. sygn.
IV Ka 359/21,
zmieniającym wyrok
łączny Sądu
Rejonowego w
Piotrkowie
Trybunalskim z dnia
8 marca 2021r.
sygn. II K 510/20,
prawomocnie
orzeczono wobec F.
N. (1) karę łączną
8 lat pozbawienia
wolności, która nie
została wykonana.
Kara ta obejmowała
szereg skazań
szczegółowo
opisanych w punkcie
2.1.1.1.

Tym samym, jako
niewykonane w
rozumieniu art. 85
§ 1 i 4 kk w zw.
z art. 4 § 1 kk
obowiązującym na
datę 23.06.2020r.,
do połączenia
pozostały kary
pozbawienia
wolności –
jednostkowe i łączne
orzeczone wyrokami
opisanymi w
punktach od I do
VI części wstępnej
przedmiotowego
wyroku sygn. II
K 100/21 (a
więc orzeczone w
sprawach VII K

610/19, VII K
692/20, VII K
835/20, II K 30/20,
II K 399/20 i VII
K 161/20) oraz kara
łączna wynikająca z
prawomocnie
zmienionego wyroku
II K 510/20.

Z uwagi także na
kierunki
wniesionych apelacji
tj. tylko na korzyść
F. N., wyrok, jaki
mógł zapaść w sądzie
odwoławczym nie
mógł pogarszać jego
faktycznej sytuacji
procesowej.

Orzekając o karze
łącznej pozbawienia
wolności sąd
odwoławczy
zastosował tą samą
zasadę mieszaną, co
sąd I instancji tj.
mieszaną,
nieznacznie ją
łagodząc w kierunku
absorpcji. Gdyby
bowiem w sprawie
utrzymano
zaskarżony wyrok
bez jakichkolwiek
zmian, realnie
skazany miałby do
wykonania: karę
łączną orzeczoną
zmienionym
wyrokiem łącznym
sygn. II K 510/20 tj.

8 lat
pozbawienia
wolności oraz karę
łączną orzeczoną
zaskarżonym
wyrokiem łącznym
sygn. II K 100/21

<p>tj. 3 lata i 6 miesięcy pozbawienia wolności (co sumarycznie dawałoby wysokość kary do odbycia 11 lat i 6 miesięcy).</p> <p>Sąd odwoławczy decydując się na połączenie wszystkich w/w pozostających do wykonania kar pozbawienia wolności (II K 510/20 i II K 100/21) orzekł karę łączną 11 lat pozbawienia wolności. Tylko tak ukształtowana kara łączna uwzględnia należycie wszystkie przesłanki, o jakich mowa w art. 85 a kk., daje szansę na resocjalizację skazanego, spełnia zamierzone cele i uwzględnia okoliczności przywołane na wstępie., także okoliczność łagodząca dla F. N., która dostrzega sąd odwoławczy, związaną z jeszcze bardzo młodym jego wiekiem.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>1. obrońcy - o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny - 2</p>		

<p>skazanemu kary na zasadzie absorpcji;</p> <p>2. skazanego – o zmianę zaskarżonego wyroku i wymierzenie kary łącznej 10 lat pozbawienia wolności, z objęciem węzłem kary łącznej także kary orzeczonej w sprawie II K 510/20;</p>	<p># niezasadny - 1</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Ze względów wyżej opisanych brak było podstaw do korekt zaskarżonego wyroku w kierunku postulowanym przez obrońcę tj, orzeczenie kary łącznej w oparciu o zasadę absorpcji, czy choćby skazanego tj. orzeczenie kary łącznej, obejmującej wszystkie niewykonane kary pozbawienia wolności, opartej o zasadę mieszaną, znacząco bardziej zbliżoną do absorpcji, aniżeli przyjęta przez Sąd Rejonowy.</p> <p>Uzasadnionym okazał się wniosek skazanego o objęcie</p>			

<p>przedmiotowym węzłem kary łącznej także kary orzeczonej prawomocnie zmienionym wyrokiem sygn. II K 510/20.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>		
<p>4.1.</p>	<p>W oparciu o przepis art. 440 kpk stwierdzono:</p> <ul style="list-style-type: none"> - konieczność uwzględnienia art. 4 § 1 kk, poprzez zastosowanie przepisów kodeksu karnego stanowiących o zasadach wymiary kary łącznej w brzmieniu obowiązującym w dniu 23 czerwca 2020r.; - konieczność umorzenia postępowania o wydanie wyroku łącznego w odniesieniu do kar orzeczonych przez: - Sąd Rejonowego w Piotrkowie Trybunalskim w dniu 01 lutego 2017 roku, w sprawie sygn. akt VII K 776/16 za przestępstwa: z 	

art. 280 § 1
kk, popełnione w
dniu 13 września
2016 roku, skazanie
na karę 2 lat
pozbawienia
wolności oraz z art.
281 kk, popełnione
w dniu 13 września
2016 roku, na karę
1 roku pozbawienia
wolności, za które
orzeczono karę
łącznie 2 lat
pozbawienia
wolności, **która to
została w całości
wykonana;**

- Sąd Rejonowy w
Piotrkowie
Trybunalskim w
dniu 23 listopada
2017 roku, w
sprawie sygn. akt
VII K 161/17, za
przestępstwo z art.
158 § 1 kk,
popełnione w dniu
16 lutego 2017
roku, skazanie na
karę grzywny w
ilości 70 stawek
dziennych, przy
ustaleniu wysokości
jednej stawki na
kwotę 20 złotych,
**która to została
w całości
wykonana;**

- Sąd Rejonowy w
Bełchatowie w dniu
11 marca 2020r. w
sprawie sygn. akt
II K 40/20, za
przestępstwo z art.
278 § 1 k.k. w
zw. z art. 64 §
1 k.k., popełnione

	<p>w dniu 01.10.2019r., skazanie na kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz karę grzywny; gdzie kara pozbawienia wolności została w całości wykonana.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Sąd odwoławczy nie podziela stanowiska zaprezentowanego w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sygn. II K 100/21, jakoby w świetle art. 81 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 19 czerwca 2020 r. o dopłatach do oprocentowania kredytów bankowych udzielanych przedsiębiorcom dotkniętym skutkami (...) uzasadnionym było połączenie jedynie kar orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach od I do VI części wstępnej, a więc niedopuszczalnym, czy nieuzasadnionym, było połączenie węzłem kary łącznej kar orzeczonych wobec F. N. (1)</p>		

przed wejściem w życie tej ustawy, a więc przed dniem 24 czerwca 2020 r. z karą (karami) prawomocnie orzeczoną (orzeczonymi) już po tej dacie.

Przypomnieć należy, iż art. 81 ust. 1 tejże ustawy stanowi, że przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu dotychczasowym stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem wejścia w życie nowelizacji (a więc przed dniem 24 czerwca 2020 r.), natomiast ust. 2 stanowi, iż przepisy rozdziału IX Kodeksu karnego w brzmieniu nadanym tą ustawą, stosuje się do kar prawomocnie orzeczonych po dniu jej wejścia w życie (a więc po dniu 24 czerwca 2020 r.). Przyjąć zatem należy, iż z treści wskazanego przepisu międzyczasowego wynika jedynie, że dotyczy on dwóch tylko sytuacji, a mianowicie takiej, gdy wszystkie kary zostały prawomocnie orzeczone przed dniem wejścia w

życie tej ustawy, tj. przed dniem 24 czerwca 2020 r. oraz takiej, gdy wszystkie kary zostały prawomocnie orzeczone po dniu wejścia w życie tej ustawy, a więc po dniu 24 czerwca 2020 r. Oznacza, to że ustawodawca formułując przepis międzyczasowy w ustawie nowelizującej z dnia 19 czerwca 2020 r. nie zawarł w niej normy kolizyjnej dla sytuacji, w której część skazań nastąpiła przed dniem 24 czerwca 2020 r., a część już po tej dacie, a pomimo to warunki do wydania wyroku łącznego w oparciu o przepisy nowe lub dotychczas obowiązujące (albo jedno i drugie jednocześnie) w dalszym ciągu zachodzą. Uznać więc należy, że w zakresie, w jakim we wskazanej ustawie brak jest odpowiednich regulacji, powstała w ten sposób „ luka ” prawną wypełnić muszą ogólne reguły rozstrzygania kolizji ustaw w czasie - w tym przypadku art. 4 § 1 kk (por. postanowienie

SA w Lublinie z dnia 27 stycznia 2021 r. w sprawie II AKz 2/21; postanowienie SA w Szczecinie z dnia 5 maja 2021 r., II AKz 167/21; postanowienie Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 25 listopada 2020 r., II AKz 346/20; komentarz do art. 4 kk w: Kodeks Karny. Część Ogólna. Komentarz do art. 1 – 116; red. prof. dr hab. Michał Królikowski, prof. dr hab. Robert Zawłocki – wszystko opubl. w Legalis el.).

Tymczasem Sąd Rejonowy procedował w taki sposób, jakby F. N. (1) był uprzednio skazany tylko i wyłącznie wyrokami opisanymi w części wstępnej w punktach od I do VI, podczas gdy analiza kary karnej oraz załączonych odpisów wyroków, jak i apelacja samego skazanego, wyraźnie stanowi o szeregu innych skazaniach, jakie zapadały wobec F. N. zarówno przed, jak i po dacie 24 czerwca 2020r.

Mając to na uwadze sąd odwoławczy uznał, iż najbardziej dla skazanego

korzystnym będzie stan prawny obowiązujący w dacie 23 czerwca 2020r. (data brzmienia Kodeksu karnego tożsama, jak w datach popełnienia wszystkich przestępstw przypisanych skazanemu), albowiem tylko on pozwalał na połączenie niemal wszystkich wyroków orzekających wobec skazanego kary pozbawienia wolności, a wszystkich – gdzie takie kary nie zostały jeszcze wykonane, a nadto potencjalnie umożliwił wymierzenie mu kary łącznej możliwie najkorzystniejszej.

Brak podstaw do uznania, iż względniejszą dla skazanego byłyby zasady wymiaru kary łącznej obowiązujące po zmianach Kodeksu karnego w dacie 24 czerwca 2020r., czy też obowiązujące aktualnie. Po dacie 24.06.2020r. ustawodawca początkowo podniósł dolną granicę możliwej kary łącznej (co jest rozwiązaniem

niekorzystnym dla skazanego), a następnie całkowicie zmienił zasady orzekania kary łącznej uzależniając tą instytucję od uprzedniego istnienia tzw. ciągu przestępstw. Sąd odwoławczy zważył, iż nawet pozostawanie w jednym „ciągu przestępstw” wszystkich skazań, w których skazany nie wykonał jeszcze w całości orzeczonych kar pozbawienia wolności, tylko w oparciu o art. 4 § 1 kk w brzmieniu na datę 23 czerwca 2020r. możliwym było sięgnięcie po zasady wymiary kary, gdzie korzystniejsza dla skazanego kształtowała się dolna granica kary łącznej.

Sąd odwoławczy pragnie także podnieść, iż dopuszczalnym jest wydanie przez sąd odwoławczy orzeczenia zmieniającego wyrok łączny tak w sytuacji ujawnienia się nowych kar podlegających łączeniu, jak i w razie stwierdzenia, że sąd pierwszej instancji pominął określone

kary podlegające
łączeniu (por.
uchwałę SN z dnia
28 czerwca 2018 r.,
I KZP 3/18, opubl.
Legalis el.)

Podkreślenia także
wymaga, że wobec
wniesienie apelacji
jedynie na korzyść
skazanego,
wymierzając karę
łączną na szerszej
podstawie, aniżeli
uczynił to sąd
I instancji, sąd
odwoławczy z reguły
powinien stosować
zasadę jej
kształtowania nie
mniej korzystną dla
skazanego, niż czynił
to sąd pierwszej
instancji. Kierunek
zaskarżenia wyroku
łącznego rzutuje
bowiem na swobodę
orzekania sądu
odwoławczego,
albowiem wymaga
respektowania tzw.
zakazu
reformationis in
peius, który w
postępowaniu o
wydanie wyroku
łącznego w pierwszej
kolejności znajduje
wyraz w zachowaniu
zastosowanej przez
sąd pierwszej
instancji zasady
łączeniu kar.

Mając to na uwadze
oraz okoliczności
sprawy, o których
szerzej w punkcie
3.1., sąd odwoławczy

zmienił zaskarżony wyrok i orzekł karę łączną pozbawienia wolności obejmującą dodatkowo karę łączną orzeczoną w zmienionym wyroku II K 510/20 w oparciu o zasadę mieszaną, nieznacznie korzystniejszej, aniżeli zastosowana w sprawie II K 100/21 i bez pogarszania sytuacji procesowej skazanego.

5.
**ROZSTRZYGNIĘCIE
SĄDU
ODWOŁAWCZEGO**

1.7. **Utrzymanie
w mocy wyroku
sądu pierwszej
instancji**

5.1.1.

Przedmiot
utrzymania w mocy

- w przedmiocie
kosztów procesu;

Zwięźle o powodach
utrzymania w mocy

- brak podstaw
do korygowania
rozstrzygnięć o
kosztach procesu;

1.8. **Zmiana
wyroku sądu**

<i>pierwszej instancji</i>		
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany	
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku łącznego poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - uchylenie rozstrzygnięć zawartych w punktach 1 i 2, - ustalenie, iż F. N. (1) został ponadto skazany prawomocnymi wyrokami, jak wymienione w punkcie 2.1.1.1. uzasadnienia; - na podstawie art. 85 § 1 i 2 kk oraz art. 86 § 1 i 4 kk w zw. z art. 4 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 23.06.2020 roku połączenie jednostkowych kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokami opisanymi w punktach od I do VI części wstępnej oraz kary łącznej orzeczonej wyrokiem Sądu Okręgowego w Piotrkowie Trybunalskim z dnia 7 lipca 2021r. sygn. IV Ka 359/21 - 		

zmieniającym wyrok sygn.. II K 510/20 i w miejsce tych wszystkich kar, orzeczenie wobec skazanego F. N. (1) kary łącznej 11 lat pozbawienia wolności;

- umorzenie postępowania w pozostałym zakresie (szerzej opisano w punkcie 4.1.);

- przyjęcie, że rozstrzygnięcia zawarte w punktach 3 i 4 zaskarżonego wyroku łącznego odnoszą się do kary łącznej 11 lat pozbawienia wolności orzeczonej niniejszym wyrokiem;

- zaliczenie na poczet orzeczonej kary łącznej 11 lat pozbawienia wolności dodatkowo wszystkich okresów, w których skazany w związku z połączonymi karami był pozbawiony wolności.

Zwięźle o powodach zmiany

- omówiono powyżej w punktach 3.1. i 4.1.;

1.9. ***Uchylenie wyroku sądu***

<i>pierwszej instancji</i>			
1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia			
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.2.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
5.3.1.3.1.		# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia i umorzenia ze wskazaniem szczegolnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięzle o powodach uchylecia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. <i>Inne rozstrzygnięcia</i>			

zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		
Punkt rozstrzygnięcia wyroku	Przytoczyć okoliczności	
punkt III	Na podstawie § 4 ust. 1, 2, 3 w zw. z § 17 ust. 5 oraz § 20 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu z dnia 3 października 2016 roku, zasądzono od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy z urzędu koszty zastępstwa procesowego.	
punkt IV	Mając na uwadze, iż skazany aktualnie przebywa w Zakładzie Karnym z perspektywą wieloletniego odbywania kary, co w sposób istotny ogranicza jego możliwości zarobkowe,	

	zwolniono go od kosztów postępowania odwoławczego.	
7. PODPIS		

0.11.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Rejonowego w Piotrkowie Tryb. z dnia 19.10.2021 roku w sprawie II K 100/21		
0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.11.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.11.4. Wnioski		

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------